

PATRICK DOROBISZ

Biografie

In het kort

Patrick Dorobisz-Kondrackas wordt geboren in Frankrijk op 25 mei als kind van een Poolse vader en een Letse moeder. Hij ruilt zijn Poolse nationaliteit in voor de Franse op dertienjarige leeftijd, en woont in België, in de provincie West-Vlaanderen.

Vanaf zijn prille jeugd volgt hij muziek-, teken- en schilderlessen. Wanneer hij student is aan de academie voor Schone Kunsten en na zijn studies architectuur, maakt hij zijn eerste composities van elektro-akoestische repetitieve muziek en ook zijn eerste sonore installaties/happenings. Tijdens zijn studies is hij eveneens gitarist in de groep: John's/ Omintone (Free Jazz –Progressive Rock).

In 1967 behaalt hij met succes zijn Nationaal Diploma voor Schone Kunsten, en deze kunstopleiding zal altijd de rode draad vormen doorheen zijn muziek. De transversaliteit van de kunsten is het kloppend hart van zijn poëtische opzet.

Van 1984 tot 1987 wordt hij uitgenodigd door de componisten Lucien Goëthals en José Berghmans aan het Instituut voor Psycho-akoestiek en Elektronische Muziek van Gent, in België. Hij componeert daar verschillende stukken computer music en behaalt in 1986 de internationale prijs voor elektro-akoustiek tijdens het internationale festival van Bourges voor zijn werk "Souprematika", dat in real time door de computer wordt gegenereerd en gecreëerd wordt in de studio van het IPEM.

Zijn werken worden opgevoerd in Frankrijk, in Duitsland in de periode van 1975 tot 1980, vooral tijdens de tentoonstellingen, op het festival van Avignon, in België te Gent, op het festival van Bourges (1986), in de opera van Lille (1987) "Alice de l'autre côté du miroir", op het Computer Music Festival van Seoel (1987) "Autres Directions", in Berlijn: The Sound of Israel, "Geometria", op de International Music Conference van Ann Arbor, Michigan – USA (1998) "3+11", te Santa Fe, en ook in het auditorium van het nationaal conservatorium van Lille, Frankrijk (2003-2006)

Zijn werk is veelzijdig, veelvormig, plastisch en conceptueel, van zijn eerste elektronische experimenten tot zijn strijkkwartetten en het laat de luisteraar nooit onberoerd.

Patrick Dorobisz heeft een muzikale taal gecreëerd die haar inspiratie put uit de beeldende vormgeving en de architectuur, en die ons uitnodigt denkbeeldige sonore ruimtes en nieuwe universums te ontdekken.

Hij biedt ons een nieuwe blik op de hedendaagse muziek, vanuit zijn benadering als schilder, architect, en kunstzinnige componist.

Wat meer informatie

In 1974 componeert Patrick Dorobisz zijn eerste werken van willekeurig repetitieve muziek. Hij gebruikt daarbij de analoge elektronische middelen van die tijd: bandopnemers, experimentele synthesizers en synthesizers van het type EMS-ARP enzovoort.

Hij maakt verschillende experimentele werken: "Gretsch pattern, Electro1 – Electro 2 – 32 sons – Fréquence – Una" enz. Zijn werken zijn een verlengstuk van zijn beeldend werk en zijn sonore installaties en worden gecreëerd op tentoonstellingen van schilderkunst, of tijdens festivals.

De transversaliteit van de kunsten is het kloppend hart van zijn poëtische opzet.

Hij verkent de elektro-akoestische muziek en baseert zich daarbij op de beeldende vormgeving, zijn taal, en creëert zijn systeem van muzikaal schrift.

Hij maakt partituur-schilderijen. De lineaire muzikale voorgang van de partituur wordt gecomprimeerd op een grafisch/geschilderd oppervlak, en annuleert het tijdsverloop van de muzikale partituur.

In 1977 stelt hij een sonore installatie en een video voor op het Festival van Avignon: *Lumière entre Ordre et Vertige*.

In 1981 realiseert hij een happening en een sonore installatie met *Radio Fréquence Nord* – in de Rue Neuve te Lille. *Art et boîte de conserve! L'art n'est pas une marchandise*.

In 1982 ontwerpt hij een mengconsole die hem in staat stelt geluid om te zetten in ruimte met een orkest van 16 luidspreker. De ruimtelijke parameter vervoegt de andere parameters van de muziek. Een sonore installatie en een concert vinden plaats in Faches – Thumesnil, en een tweede op de Place Rihour in Lille (Frankrijk).

In 1984 gebruikt hij de eerste Cx5m Yamaha computer en het MIDI systeem om muziek te maken. Het is met deze computer dat hij het concept van de ritmische defasering uit de jaren '70 herneemt.

Hij wordt uitgenodigd door Lucien Goethals en José Berghmans aan het Instituut voor Psycho-akoestiek en Elektronische Muziek van Gent – IPEM (België) – 1984.

Hetzelfde jaar componeert hij "*La symphonie des machines*" bestaande uit drie bewegingen: *Aria*, *Akhitektonika*, *Souprematika*. Deze keer verkent de muziek niet het domein van de tijd, noch de ritmische defasering, maar dat van de kleuren, de texturen, en de sonore materialen.

"*Souprematika*" wordt in real-time door de computer bestuurd en vindt zijn wortels in de suprematistische schilderkunst van Kazimir Malévitch. Het is voor dit werk dat Patrick Dorobisz de internationale prijs van Bourges zal krijgen in 1986.

De twee andere bewegingen (*Aria* en *Akhitektonika*) worden vierstemmig geschreven voor samplers.

In 1987 componeert hij "*les échos du silence*" voor stem, video art en computer. Dit werk zal beloond worden met de internationale prijs op het festival voor video art van Santiago in Chili.

In de jaren 90 schrijft hij verschillende werken voor orkest waaronder "*Narvik*" en "*Treblinka*". Hij schrijft ook kamermuziek: *Kwartet n°2*, *Sonate voor viool, klarinet*, enzovoort.

In 1995 gebruikt hij de fysische modellering van akoestische geluiden die hij mengt met het klassieke instrumentale schrift.

Patrick Dorobisz ontwikkelt *NET ART*, en creëert zijn eigen internet site.

Hij werkt ook met digital painting, video art en computerpoëzie.

In 1997 creëert Patrick Dorobisz in Korea "*Autres directrions*" voor virtuele klarinet, piano en fysische modellering (creatie *Computer Music Festival van Seoul*).

In 1998 creëert hij in de Verenigde Staten "*3+11*" voor 3 Europese instrumenten waaronder een synthesizer, en 11 niet Europese instrumenten. (creatie: *International Computer Music Conference – Ann Arbor – Michigan – USA*)

In 2003 creëert hij in het Conservatoire National van de Regio Lille "*Le marteau double*" voor 11 muzikanten en een computer en "*9/11 – Ground Zero*" voor samplerkwartet, live strijkkwartet en video art.

In 2004 neemt hij deel aan het 60x60 project van Robert Voisley in de Verenigde Staten – projectie van video en sonoor design – "*Dephasing Silence*".

In 2005 creëert Patrick Dorobisz "*Le temps libéré*" met digitale beelden en muziek voor computer met toevaloperaties berekend door de computer.

In 2008 componeert hij "*Extended Games*" voor cello en computer: bewerking Jean-Michel Moulin (cellist van het orchestre national de Lille – ONL)

In 2009, krijgt hij de vraag van Jacques Merrer (Klarinettist van het orchestre national de Lille – ONL) voor de compositie van "*Muziek voor 2 Klarinetten en Computer*"